

Skøn naar, komme til en Afgørelse baade fra Statens og fra Debitorernes Side, og for saa vidt tror jeg ikke, at det er heldigt at komme ind paa lange Frister med Hensyn til Afbetalingen. Men jeg havde tænkt mig, at Kapitalen helst ikke skulde have været krævet inden 11. Juni 1907 og i hvert Fald ikke inden 11. December 1906. Det er navnlig det, jeg vil henstille til det kommende Udvalgs og i Særdeleshed til den højtærede Finansministers velvillige Overvejelse, om der ikke i den Henseende kunde vises nogen Imødekommen over for de forskellige Debitorer. Naar man nu ikke inden tæt ved 1. April faar at vide, hvorledes man i Fremtiden har at forholde sig, er 11. Juni en ret kort Frist for Folk, der maaske kunne have Vanskelighed nok ved at skaffe Pengene. Jeg ønsker altsaa Betalingsterminen udsat helst et helt Aar, men skulde man ikke ville gaa ind paa det, saa dog $\frac{1}{2}$ Aar længere, end her er foreslaaet.

Med disse Ord skal jeg takke den højtærede Minister for hans Forslag og anbefale det til Fremme saaledes, at det kan blive til Lov inden denne Samlings Slutning.

Rasmus Nielsen: Jeg vil begynde med at takke den højtærede Minister for, at han er fremkommen med dette Forslag. Tanken, der ligger til Grund for dette Lovforslag, er utvivlsomt rigtig: at se at faa disse Laan afviklede. Jeg kan give det ærede Medlem for Helsingør (Christian Rasmussen) min Tilslutning til hans Anbefaling af Forslaget, og hvis kun den første ærede Taler (J. Jensen) havde taget Ordet, vilde jeg ikke have forlangt det.

Der er imidlertid det mærkelige ved Forslaget, at vi alle, naar vi komme til Enkelthederne, have særlige Interesser og et eller andet Ønske, der gaar ud over det, Forslaget har lovet. Jeg har saaledes faaet Anmodning fra Bestyrelsen for Damsholt-Hodsager Mergelbane, om at søge at faa endnu nogle Lempelser. Jeg ved godt, der kan svares, at Bestyrelsen selv i sin Tid er gaaet ind paa at betale den Affindelsessum, her er Tale om: 6,000 Kr., og det vil den selvfølgelig ogsaa føle sig bunden til, hvor den saa end skal skaffe Pengene fra, men det er ogsaa rigtigt, at naar de vedkommende den Gang sagde ja til denne Sum, der jo endda kun kom frem ved, at man fra Kommissionens Side viste dem yderligere Imødekommen, end Kommissionen oprindelig havde foreslaaet — det skal jeg gerne indrømme — gjorde

de det kun, fordi de følte sig saa trykkede af Stillingen, at de ikke turde sige nej, idet de vare bange for, at det hele skulde briste for dem, saa at de slet ikke fik Lejlighed til at faa Mergel mere. De have en yderligere Gæld til Herning Sparekasse paa 8,500 Kr. Og værre endnu end dette er det, at Mergelen er sluppen op, og det er ikke deres Skyld. Det have de Autoriteter, navnlig Hedeselskabet, som jeg tidligere har haft Lejlighed til at nævne, Ansvar for, idet man i sin Tid lovede, at der skulde være Mergel til uendelig Tid. Nu er der dog ikke Mergel nok, og de maa derfor købe et nyt Mergel-leje. De have et saadant paa Haanden paa $2\frac{1}{2}$ Tønde Land til 3,500 Kr. Imidlertid staar det saaledes — det fremgaar af Regnskabet, som foreligger offentligt —, at de ikke kunne se Udvej til at afvikle dette, uden at de sætte Mergelprisen op til en uforholdsmæssig høj Pris, nemlig 85 Øre pr. Kubikalen, altsaa henimod det dobbelte af det, man i Reglen kan købe det tilsvarende Maal af Mergel for ved Mergellejerne ved Tværbanen. Det er altsaa meget trykkende Omstændigheder for dem, og der er nogen Sandsynlighed for, at en Del af de Folk, som have Interesse af Mergelbanerne der, lettere ville kunne tage deres Mergel fra Statsbanen mellem Viborg og Herning. Alt dette tilsammen er trykkende for dem og har bevirket, at Interessenterne i denne Mergelbane have henvendt sig til mig med Forespørgsel, hvis ikke mere kunde opnaas, om der dog ikke kunde opnaas en Udsættelse med Betalingen af dette Beløb i 7 Aar. Til den Tid ville de have betalt den største Del af det Sparekasselaan paa 8,500 Kr., som jeg før nævnedes, saa de til den Tid kunne rejse et nyt Sparekasselaan, og ligeledes ville de have betalt de 3,500 Kr., de skulle bruge til Indkøbet af Jorden, som jeg før nævnedes. Hvis Sagen, som det ser ud til, kommer i et Udvalg, haaber jeg, der vil anstilles Overvejelser over Enkelthederne, og at der da vil blive taget Hensyn til de Bemærkninger, jeg her har gjort.

Med disse Ord skal jeg slutte mig til dem, der have anbefalet Forslaget, idet jeg er klar over, at det er rigtigt og godt at søge at faa den Art Gældsposter afviklede, saa vi ikke skulle se dem Aar ud og Aar ind. Det volder tilmed mange Vanskeligheder for mange Havne og Mergelbaner, at de Aar efter Aar, eller i hvert Fald med 5 à 10 Aars Mellemlum, ligesom de have faaet en eller anden Afgørelse,